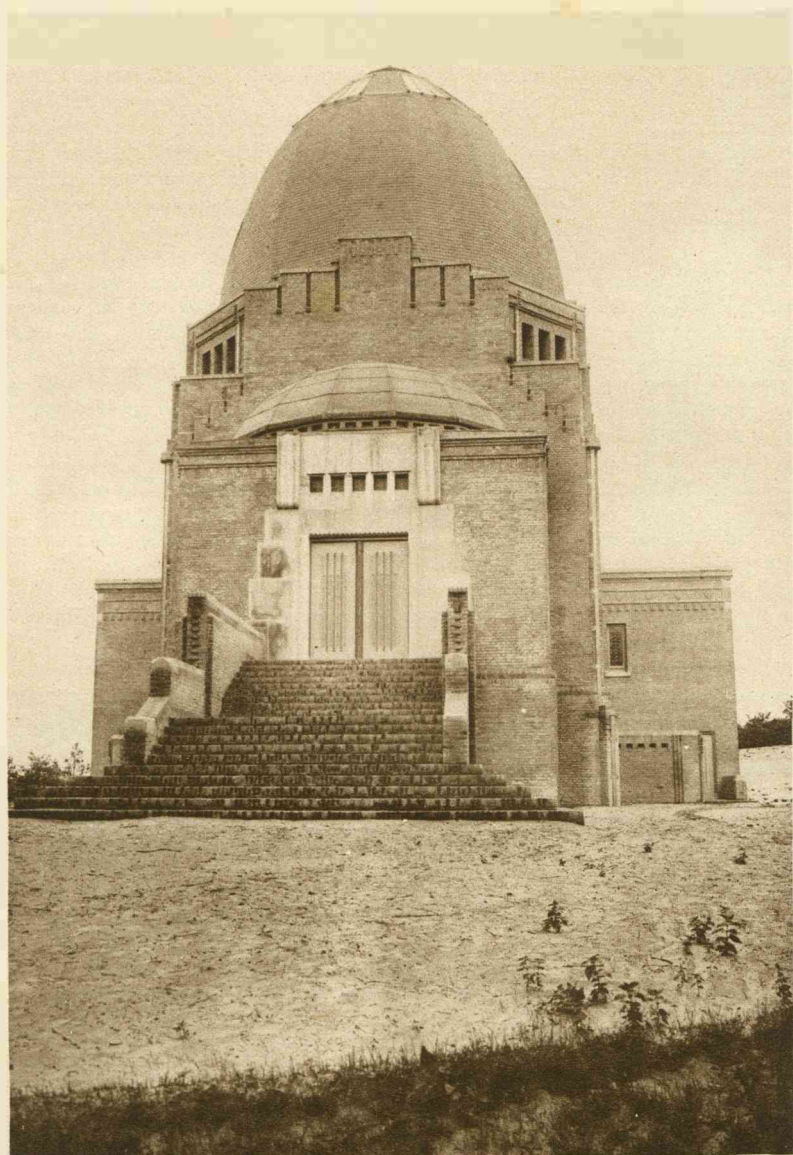

Nederland's eerste Crematorium.

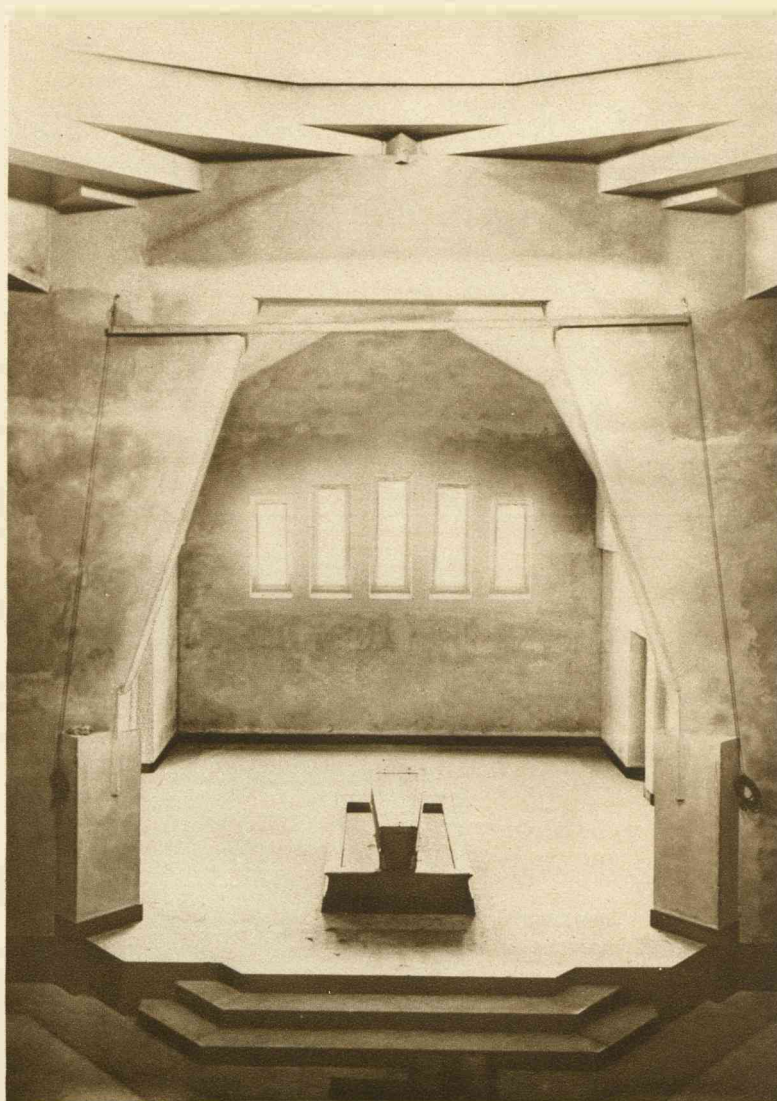
Het Crematorium te Velzen (voorzijde).

In ons land is nu het voorbeeld van zooveel andere landen gevolgd. Te Velzen, op de begraafplaats Westerveldt, is de eerste inrichting tot lijkverbranding Zaterdag 1.1. geopend. Het feit, dat zeer velen in ons land zich na hun overlijden in 't buitenland lieten verbranden, wees op de behoefte aan een eigen crematorium.

Dit feit opzichzelf is echter niet de eenige aanleiding; de Vereeniging tot facultatieve Lijkverbranding beziet de crematie in wijdere strekking en stelt haar in verschillend opzicht boven begraving.

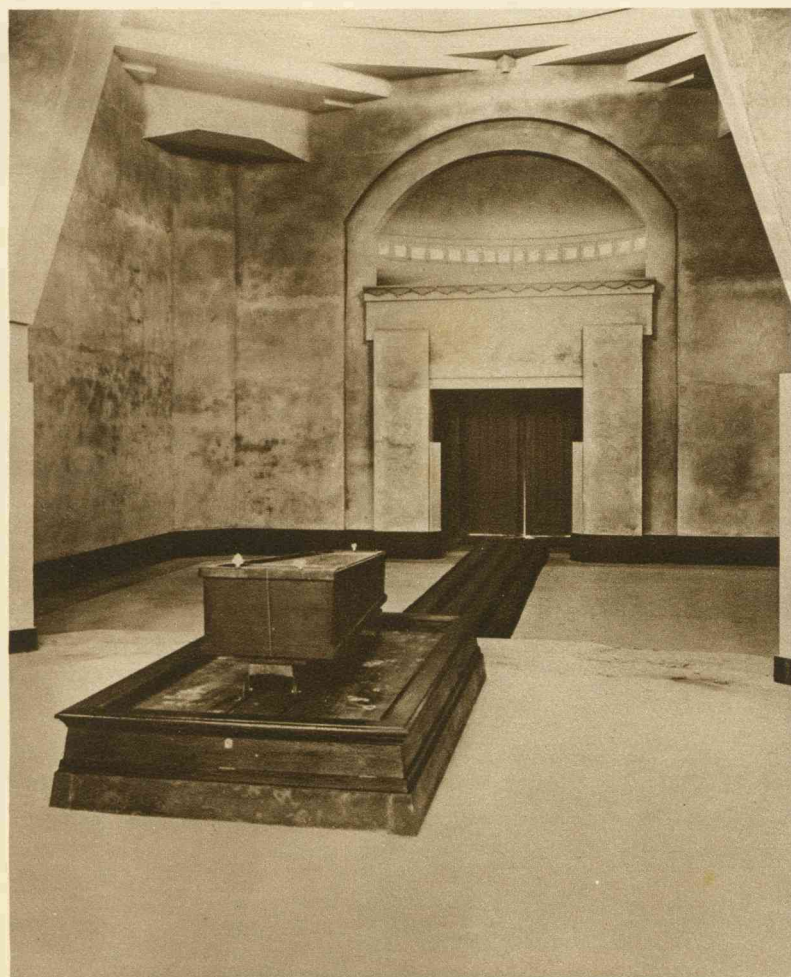
De motieven, welke aan lijkverbranding de voorkeur doen geven, zijn van oeconomischen, aesthetischen en hygiënischen aard.

Als Sociaal-oeconomisch voordeel wordt aangevoerd, dat de begraving duurder is in en vooral in de nabijheid der groote steden steeds duurder worden zal. Daartegenover staan de geringe brandkosten welke op zich zelf varieeren van 2—10 Mark (volgens Duitsche ervaring) en de weinige ruimte welke de urnen 't zij in het crematorium bijgezel, 't zij begraven, innemen: een ruimte welke circa een tiende gedeelte inneemt van een begraving.

Gezicht van uit de Centrale Hal.

Voor de opening komt een stemmig gordijn, dat bij den lijkdiens wordt weggeschoven.

De lift met de kist. Daarachter de centrale hal voor publiek of genoodigden.

Uit aesthetisch oogpunt wordt de verbranding door het reine vuur zuiverder geacht dan de langzame verrotting onder den grond. Bovendien heeft de asch werkelijk "rust", wat van des menschen overschot na een begraving niet gezegd kan worden. Het ruimen der kerkhoven is daarvoor een beletsel.

Hygiënisch is het voordeel van lijkverbranding, dat gevaar voor besmetting na de verbranding is uitgesloten en de behandeling zelve voldoet aan de strengste eischen van hygiëne, die men stellen kan.

Er zijn ook bezwaren. Het juridisch bezwaar van niet-te-kunnen-opgraven wordt sterk aangevoerd.

In de practijk is het resultaat van die opgravingen echter uiterst gering wegens de groote moeilijkheden om met zekerheid doodsoorzaak nog vast te stellen. Zelden volgt er een veroordeeling op.

Bovendien, door nauwgezette lijkschouwing is dit grootendeels te onder-
vangen, terwijl eventuele sectie voor de verbranding beter resultaat zou opleveren dan lang na een begraving.

Ook wordt wel eens het geval aangehaald, dat men een schijndood zou kunnen verbranden. Bij eenig nadenken evenwel moet men tot de conclusie komen, dat het even erg is in dat geval verbrand te worden als begraven en wanneer men